

Jen o pár kroků dál stojí hokejová hala, kde v roce 1947 Čechoslováci vyhráli světový šampionát. Začala se stavět roku 1930 a hned o tři roky později tu ČSR získala evropské zlato. Hrál se zde i v dalších letech, ale až před basketbalovým mistrovstvím Evropy získal stadion střechu. To už ovšem bylo na sklonku slávy, o tři roky později 15. 3. 1959 sehrála ČSR v této hale poslední velký zápas s Kanadou. Dnes jde o národní památku, což je jeden z důvodů, který brání zbourání a výstavbě monstrózního Centra volného času s bazénem, vířivkami, saunou a masážemi. K tomu by patřily tělocvična, fitcentrum, aerobik, gastronomické zařízení s poradnou zdravé výživy, dětský ráj, kosmetické služby a velké podzemní parkoviště.

Na východní část ostrova lze ale už dnes zamířit s kolečkovými bruslemi i skateboardem. Velká louka s kaštaný zve k posezení s dalekým výhledem na řeku. Na druhém konci ostrova se nachází malá elektrárna.

Další Benátky?

Nazývají se tak ostrovy ve středu města. Na Dětském si skutečně můžete s dětmi vyhrát. Velké, udržované a hlídání hřiště vzniklo v šedesátých letech 20. století. V přední části u lávky je restaurace s grilovanými specialitami. Kolem prolouvají do zdymadla lodě s turisty a hudbou. Za kanálem se skrývá asi 60 x 20 metrů Petržilkovského ostrova s vodárnou, která po úpravách slouží jako kancelářské místnosti.

Socha Vltavy sochaře Josefa V. Pekárka na konci propustí před mostem Legií sice vznikla už v roce 1916, ale na 8,12 m vysoký žulový podstavec byla instalována teprve 2. ledna 1928. Na Dušičky sem z lodi členové spolku

Vltavan pokládají věnce na paměť utonulých. Z přístavu se lze na lodičkách nebo na šlapadlech přepravit na protější Slovanský ostrov.

Novotný se podbízí arcikněžně

Slovanský ostrov neboli Žofín je benjaminským mezi pražskými ostrovy. Ještě v 17. století nánosy naplaveného písku nesvědčily pro stavbu budovy určené kulturním a společenským akcím. Ale po povodni v roce 1784 byl břeh zpevněn zdí a vysazeny stromy. Ostrov patřil barvířní kůži Josefu Ignáci Saengerovi, který tady zřídil barvířské bělidlo. Kulturní směr mu však vtiskl Václav Antonín Novotný, který ho koupil v roce 1835 a o rok později začal s přestavbou starého hostince na restauraci. Zároveň požádal, aby se ostrov nazýval podle Žofie, matky Františka Josefa I. V roce 1925 pak na paměť Slovanského sjezdu v roce 1848 vznikl dnešní název. Už o sedm let dříve zde ale mohli Pražané vidět čtyřikrát zmenšenou maketu vlaku, který skutečně jezdil po položených kolejích.

Slovanský ostrov dodnes dýchá historií. Chvilku tu postůjte: možná zaslechnete šustot šatů Boženy Němcové, kroky Richarda Wagnera, Ference Liszta či Hectora Berlioze. Dojmy z ostrova podnítily Zdenka Fibicha k napsání Selanky vpodvečer, jejíž melodii jako Poému proslavil Kubelík. Premiéru Fibichova Othela tady dirigoval sám Bedřich Smetana.

Po roce 1990 a po povodni byla budova znovu opravena. A pokud na ostrov místo po mostě zamíříte pasáží u Mánesa, podívejte se pozorně na vodárenskou Sitkovskou věž. Je to nejšikmější věž v Praze. ➔

FOTO: RICHARD GREGOR

Petržilkovský ostrov s vodárnou

FOTO: TOMÁŠ SIMEKAL

Střelecký ostrov je spojen s oběma břehy mostem Legií.

FOTO: TOMÁŠ SIMEKAL

Slovanský ostrov leží při novoměstském břehu nedaleko Národního divadla. Kromě paláce s tanečním sálem a restaurací stojí na jeho jižním konci budova Mánesa.

Na kole i pěšky

Do metra vás vezmou i s kolem. Vystoupíte na Hradčanské a Bubenečskou ulicí sjedete ke Stromovce a na Císařský ostrov, odkud pokračuje cyklistická stezka po břehu proti proudu řeky. V okolí mostu Barikádníků není příliš přehledná, ale posléze jedeme úzkým chodníkem na kraji silnice do libeňských Thomayerových sadů a kolem Libeňky, jednoho ze šesti pražských pramenů s pitnou vodou (kdyby byl upraven vývěr). Zde na cyklistu čeká přejezd přes vltavské rameno po protipovodňových zábranách na Libeňský ostrov. Jejich výšku určila právě povodeň v roce 2002. Tehdejší hladinu převyšují o třicet centimetrů. Mezi zahrádkami, sportovním oddílem, ale i odpadky mnoho místa k turistice nezbyvá, takže pokračujeme dál. Před podjezdem pod Libeňským mostem není doceněna skutečnost, že cyklista náhle po klidné cestě přejíždí ulici s poměrně rušným provozem.